

อิงอิงเงย ะ เอิงเงย สวัสดิ์ครึ้ม สวัสดิ์คะ อันพวกเรามาจากกลุ่ม ๑ ใจ จะออก
มาเล่าให้ฟังว่า 2 คืน 3 วันเนี่ยเราทำอะไรที่ค่ายสะแกกราช (สร้อย) อ่าบรรพชาศัมันเนนังเงย
เอชายุ ต่อกันที่ 5 มา 6 โมงเช้า กตังคั่นหนึ่งเม้าสเลย์เกือบต้นสาย ฉันมีเพื่อนสนิทก็เลยโทรตาม
คอยก่กคอยถามว่าทำอะไรที่ไหน พอถึงโรงเรียนก็มานั่งเม้าก่ล่อระหว่างที่รอเพื่อนทั้งหลาย โทรตาม
ฉันก็ขังมั่ว (สร้อย) อู๋แม่! มันน่าอึ้งใจ เอชายุ ขึ้นรถตอน 7 โมงเช้า เห็นนั่งเทงาย ก็เลยชวน
เล่น — พอเล่นไปได้สักพักก็รู้สึกปวดหนัก แต่ก็ไม่ไป — ไม่ได้ ห้องน้ำก็ดันไปวิ่งแสง (สร้อย)
รู้สึกกระแวงไม่กล้าเข้าไป นั่งรอช.จนตูดแฉะ นานๆ จอดแวะให้ยี่ตาสันยัดซ้าย ขึ้นรถมาพร้อม
ขนม แล้วก็ออกมาขอพระมาถวายแล้วกินกันทั้งคันรถ (สร้อย) บางคนก็นั่ง — ให้หมั่นชิมอ้อ
เอชายุ ในที่สุดก็โดนจ.ตม. เผลออีกนิดนึงต้องขึ้นเขาไป พอมาถึงก็ลงรถบัส รู้สึกอกอากหลับ
แต่ก็ยังทำไม่ได้ ใจฉันหิวช.จนตม.มาก มองไปในครัวก็เห็นข้าวมันไก่ มีอะไรหนอจ.ได้กิน
(สร้อย) สักพักหนึ่งก็ได้เงินมาให้กินข้าวได้ เอชายุ ตกตม.กินเงินไป ดูถาวรหลังตกกินข้าว
จ.อ.เงินชุดใหญ่ เงินไปจนถึงกลางป่า รู้สึกเหมือนเหนื่อยล้าเลยนอนแทงหน้าไป มองเห็นดวงดาว
บนฟ้า เขาเลยบอกให้ว่าดาวไหนเป็นดาวไหน ข้าวโพดข้าวไร่โรงข้าวจี เค้กก็ให้เรายังกินได้
ปิ้งไปก็ปิ้งมาแล้วก็ปิ้งมาแล้วปิ้งไป ปิ้งจนตาเป็นตาโก (สร้อย) ฉันก็เลยไม่ไห้โยนให้
เพื่อน — ไป เอชายุ เดินป่าตอน ๑ โมงเช้า สัตเลาะภูเขาหาแพงไพร เดินไปได้ 2
กิโล รู้สึกหิวโซแต่สัสท่าช่วยไว้ พอเริ่มเดินกลับก็พัก เห็นตม.น้อยอย่างหนักเลย
นอนพักหลับไหล น้าไหลซ้ำแถมไฟฟ้ายังดับ (สร้อย) เลขาเองไม่หลับคร.หลับคร.สาข
เอชายุ รุ่งขึ้นขึ้นนอนตอนเช้า เก็บของใส่กร.เป่าออกจากบ้านพักไป หลังจากกิน
ข้าวเช้าเสร็จก็พากันระเห็จมาที่ห้องโถงใหญ่ ทำกิจกรรมร่วมกัน แม้ยังสร้างสรรค
เป็นวันสุดท้าย ขอบคุณพี่ๆ ที่มงานและท่านอาจารย์ที่ให้ความรู้ใหม่ อยากบอกอ่า
จะคิดถึง และจะตม.ตม.วิ่งอยู่ในหัวใจครั้งหน้าหากมีโอกาส จะกลับมาสะแกกราช
ขออภัยมาด้วยใจ เอชายุ . . . กลุ่ม ๑ โรงเรียนฉมูทรปารการ

กลอนกลุ่ม 10 ราล์ลิสเกราช..

จุณหมายดีวันนี้คือโคราช
หังรลมาจากกรุงเทพใจไว้เพิ
วิทยากรบ้านที่นอนก็นำรัก
ออกมาแทะที่บานประตูใหญ่
เทียบร่มป่า เดินป่า เน้นไก่ฟ้า
ที่รชานารการณอุดมดี
คั่นพื้นผาหิ Breakfast แลนเรื่อนรู
เกมสนุกความ วัฏฏี พืผากผิ

มาเยี่ยมชมธรรมชาติที่ลิกถึง
หอมฤตาสะเกราชที่ลิกใจ
เป็นมิตรนักพูดตักตักใจ
ต้อนรับในเราวันนี้ทุกวศ
กินพืชพรรณนาถ์ แลนสัตว์
กลับไปนี้ไม่แสดงกลาตักใจ
ตกเย็นรับมฤตาสที่ขอบจ
นัจนัจหังที่ที่ในคามาสุข

โทรเรียหสมุทรรปวการ 5/1, 6/1

27-29 / 04 / 55

ของดีที่ประทับใจในละคร

แต่หนังสือจะได้สาระ
จัดเตรียมตัวออกจากบ้านทุกโมง
พอมานี้ก็เป็นดังที่คาดคิด
พาดูหนังดูเพลงกันละใจ
เห็นสิ่งเขาส่งเขากันให้รัก
ก่อนหน้าหนังก็นั่งมองเขาด้วยเสียงพิน
ก็ไม่ได้กินดูหนังก็ไม่ได้กิน
จะหักก็แล้วจะเลิกแล้ว
แต่วันนั้นก็กลับใจจากบอก
มันพอเพียงกลับดูบ้านหรือคนดี
แต่ก็เห็นที่นี้ให้ศรัทธา
ขอขอบพระคุณอาจารย์ และเฝ้ากัน
และดูหนังไม่ได้ดูคนดี
อายุมากอายุน้อยดละกันไป

ไม่ใช่หนังสือของสิ่งประเสริฐ
พอมานี้เองทรงเครื่องเห็นเขามา
หาสาระให้สาระหาสิ่งใด
คำคำไปนอนดูหนังบ้างกิน
เห็นเขาก็หักอกเขาไม่ได้และใจเห็น
จึงไม่สิ้นของดีที่เราเจอ
พอมานี้หักอกเขาไม่ได้
ลงป่าเขานี้ก็แล้วดี
ทั้งไปหาป่าปะป่าเพื่อดีนี้
ก็ไม่ใช่หัดไปใช้ทั่วกัน
พอมานี้ดูหนังดูป่าอย่างดูสิ่งดี
ที่หาหัดมาทอนป่าล่าหาไพร
พอมานี้พิวิทยาการก็ดีดี
จะดีก็ดละกันให้ใจตลอดกาล

- ยึดจับใจสิ่งงามค่าขจรวิทย์
เพื่อนเพื่อนพ้องน้องพี่ที่ไปกัน
- ทั้งคุณครูน้องที่มอสีน้า
สภามหาชนั่งนี้ที่นี้ไป
- ทั้งไก่ฟ้าพระยาและอันลือชื่อ
ทั้งสมเสร็จจ ชนอและนาขา
- หอยตากอีกที่ที่หอยเร้าอุทา
ถอนอีกอีกที่ที่หาฉันไปนอน
- วันที่สองตอนเช้าไปดูไก่
ตอนกลางวันไปดื่มน้ำหน้าหอ
- ขอขอบคุณพี่ที่วิทยาการ
ได้สัมผัสวิถีชีวิตที่เปี่ยม
- สุดท้ายนี้กราบขอโทษครูอาจารย์
เรื่องที่ทำผิดที่พูดทุกทุกครา

เปลี่ยนชีวิตจริงได้ไปสวรรค์
จำสองท่านนั่งรับเรื่งบ้านทั้งใจ
จะได้มาหักทวงสิ่งสำคัญ
อยู่ในใจพวกเร้าตลอดมา
ทั้งกระป๋อง กระบอกและเรือรอก
เปลี่ยนจรมหาไอบุญตาอันเร้าอัน
เวลาในใจหาเวลานอนดูตะวันขึ้น
ที่เค้านอนนั่งคิดเฝ้าบ้านทั้งใจ
แสนเศร้าใจไปไม่ทันเศร้าจริง
ร้อนจริงหนาวไม่มาเหมือนจริง
ที่ช่วยเหลือให้เรารู้และได้เห็น
ได้ใจเห็นคนใจจริง รื้อรื้อเรา
ทุกประเภทที่ผิดคนหาเจอของเก่า
ขอโทษพี่ที่พลั้งไปไม่คิดเลย

น้อย We love Sakaerol

โอ้ว เจียง เวช นะ โอ้ว เอช
มาว่ากันมา เรื่องป้า สแกรรา
พอเขาผาดู๊ ณ ที่ป่าแห่งนี้
วันแรกเราไปเดินป่าดูนกดูเขา
เล่นกันลายตัวนะที่น่าสนใจ
พอกลับมาก็พาเรา ก็น่ารัก
พอเริ่มเปิดฝาคัน ก็เหมือนปลอกทุกร์
เพื่อกัดเพื่อกินอาหารธรรมชาติทานา
พอตกกลดจัน ก็ไปนอนดูดาว
ฮือฮา อ เนกียในฤดูฝน
พอกลับมาก็มีบ้าน หินว่าหิ้งปารตี
ตีหมาตอนเช้า ค่ำแต่ที่ 4
ตื่นแล้วตื่นเลยออกไปได้เช้า
โอโหหนบทย โอ้ว โอ้ว สันหลังคืน
ต่อมาพอเราเริ่มไปเดินป่า
เมื่อว่าบวคนนั้นก็ปวดเพื่อยัด
แล้วไปกินไก่กันที่กลาวป่า
แล้วกับมาต่อด้วยทอดเคื่อ
อยู่มาดี ๆ ไฟมันก็ดับ
หมดกัน ค่ะปาร์ตี้ ซอนนอน
ถึงวันสุดท้าย นั้นก็ตั้งวันนี้ (ซัน)
ก็ต้องรอตอนดึกที่ ๆ วิทยากร
ก็พาโอทิสพวกเราจะมาอีก

ก็เช่นกันผู้ธรรมชาตินั้นมันก็ยากที่ โอ้ว! ก็ยากที่
บรรดาฮือดี โอโหหนบทย น้อยสากมา
เหมือน ๆ รอเราที่นั่นกันเนลลันดะ
(โอ้ว! สันหลังคืนเนลลันดะ)
แรกตื่นที่นั่นใจ เต็มใจ ก็ฮือดี
นั้นป่าลวก ๆ ทำกับข้าวกันซัน
พวกเราเป็นคู่ๆ โอ้ว แหม่รอรออดตาย
เปิดดูพุงจ๋า โอ้ว! เป็นหนูแล้วโว
ดูปุ๊! ลวก ๆ นุ่ม ๆ นอนแหม่กระจาย
ว่ากันนั้นไปอยู่ในที่นั่นด้วยใจ (โอ้ว! นอน
ทอดอีกที่ พุงก็ฮือดีก็แหม่ แหม่กระจาย)
เพราะปวดหัวใจแล้วมันทนไม่ไหว
จ้ ๆ ที่นั่นพารินไปโอโห
พอจบปุ๊ โอ้ว! สันหลัง
นั้นเขาเป็นจันท์เนลลันดะเขาพา
ต้องพาพาพักนอนกันคู่ๆ
เสียฮือแต่ว่าไฟมันดับ ลากลงไป
สนไม้ที่นอนคือ ๆ นอนฮือรอหือ ๆ
พวกเรากับฮือแล้วปาร์ตี้จะฮือฮือ
ต้องนอนนอน ๆ เพราะไฟมันดับฮือ
สนุกๆ ที่นั่นมาพอแล้วไร
ก็มาคอยสอน ให้โอทิสรู้เขา นอนนอน
ก็แล้วแต่ดูที่รู้ที่ใจให้มาใหม่
๒๐ ซา ๒๐ ซา ซา ซา ซา ซา น้อย

กลอน ๘ กลอน ๖

เก็บกระเป๋าดำเดินทางจะเสียว
พอขับไปขับมาก็ปวดจี

ไหนบอกว่าจะออกนอกเมือง
นี่จนเห็นสลบกันเขินแถวๆ

พอขึ้นรถที่นั่งสุดจะเคลิบ
พอเห็นรถเข็นอันไหนไฉน

มาถึงสี่แยกเข้าสู่อุบล
สุดไฉนไฉนอาหารขาดไฉนไฉน

จนต่อจาก ~~.....~~ มาเข้าป่า

ลิ้นดำไถ่ผลเห็นลิ้นดำ

สุดที่ขบขันของขอบคุณครูๆ

วิทายากร ทุกท่านที่ทำงาน

แหกขี้ตาอันหนาแน่น
อันตึงแต่อันยังงอ

จนอันยังไม่ออกเจ็ดโงะแล้ว

ได้ฤกษ์แล้วเห็นจันทรลักษณ์สัก

แฉกๆ แฉกๆ หลังรถอันสี่ล้อ

เห็น วิถีชีวิตโคจร เมือง ย่ำ โข

ที่ๆ ช่วยยกกระเป๋านักเรียน

วิท ! โอโห บ้านเกิดเอ๋ย

เห็นไก่ฟ้าพระยาของนก

น้ำเนื้อมันยวบๆ กับน้ำจืด

ที่ช่วยกันพรวนดินไม่ห่าง

ที่ช่วยสร้างพสกนิกรอันดี

3 วัน 2 คืน 1 นอนจำ { ใจร้ายจนสุดทาง }
Cyan

ถ้าให้เจ้า แบนจักมาที่ 5
ดูเวลาอีกที ใจแทบวาย
หนึ่งรอมา ดูตาแดง ตาแปะไป
อดวิ่งไปโผล่มา จหน้าเขียน
ก็หาราช มาหาเงินที่กู
GSM AIS มีลมไป
หนึ่งก็หัวทิ่ม แล่นรอบ
กินเสร็จแล้วกรี๊ดร้อง อย่างเรว
บรรดาพวกในนั้นหัว แล่นลัด
ดูเจ้าไป แล้วเริ่ม วิ่งไล่ล่า
มาเห็นพวกไก่ฟ้า พระนาง
ไปเจอพวก ไก่ฟ้า ลอยหน้าเรา
ไปสองหน ต้อนที่ 6 เริ่มเข้า
แล้วบังเอิญ ไปเจอ หกบาทใน
ถาดหัวดำ รอมกลุ่ม ไปดูตา
จำอีกครึ่ง ทางขบ กลิ่นฉุนฉุน
นั้นแหลม ชื่นเข้าปาก ได้จนวัย
โอ้! ไม่ไหว ปล่อยตัว จันทน์ T
มาอันนี้ อันที่ 2 ฝนลัดขี
เดิน ช่าง ร้าย ลายอ่อน
พอถึงอัน สักพัก ฝนลัด
ในอันนี้ ไม่ค่อยหอม ห่อเชียว

ใส่เสื้อผ้าไม่ตาหน้าเพราะมันสวย
ดูๆ ตำพ่าย 6 โมงถึง กังวาลร้อน
หนึ่งก็ไป กินแต่ผลไม้ จนเริ่มเลี่ยน
หมักก็เปลี่ยน ที่งักเขา เปรี้ยวจริง
ก็ก๊อปทรงสลักฐานทรู นุ้ยไปให้
แล้วทำไม้สีกุญแจทรู นุ้ยไป
กินบ่ออยู่อยู่กิน กินดี
วิ่งไปส่ง ในห้องจำ ข้างบ้านเรา
ข้างนั้นตอไม้เผอิญ 07 โมง
ซ่อมมาขา บัดนี้วิ่ง อดไป T
แล้วจะท้อ คับใจหมด จันทน์
สักพักทำ มีหมักใบล ร่วงลงไป
เดินมาๆ แยกกลิ้ง ส่วนทางไกล
จินโหลไป โหลมา หมักโหล
ฟ้าลัดมา จันทน์ขาว ร่วงละ!!!
ทั้งจำที่ จำได้รีบเรว ออกเดินกัน
แล้วอินลัด ที่บ้าน อย่างเร็ว
แล้วไปจับที่เก่า แรกจริงจริง
เรารีบจับ ไม่ช้า เตาฆ่าสอง
อันที่ฝนมอง ล่องไฟ ล่องไปมา
เพื่อนละลัด ตันมาเล่น กับเพื่อน
เข้าบ้านมา ลูกไม้ใบเฒ่า ทางขวามือ เลว

คุณครูบอกไว้เรียนที่ท่าขมิ้น พวกเขาคิดศอกน้ำเมาบกห้อง

ทั่ว ม. 4 ม. 5 รับจับจอง ดยการล่องสำเภาล่องโอโชน

เมื่อมาถึงอากาศเย็นจะดี พวกๆ ขาน้ำตาสุดจะโชน

พวกสัตว์ป่ามาเกาะผูกโซโครน สูดโอโชน ลมหนาวหนาวแล้วซ่า

เดินเข้าป่ามณฑลละธมโก่ สุกนแปลกใจอู๊! ไก่มันลายสี

มองไปมา ลือนแสงหน้าผามองเห็น ดยท้นนหมี่ ไม่ ได้เห็นโอโชนแล้ว

เดินต่อไปนั้นไก่วกก้นหนี ดุย ไม่ไรเห็นนวลมากินไก่

มันหนี้นๆ หรือว่าธรรมาด้นไป สูดแปลกใจล่องนวลนักดูดี

จะกลับบ้านหรือตามลือลือเขา ป่าลึกลับที่หักกิ่งมะม่วงนี้

ที่ที่มีแต่สิ่งที่ดีดี จะลาก็ทำไรไม่เท่านี้

แต่จำใจจากลาแล้ววันนี้ ขอลาที่วันนั้นก็ดูบสนันท์

จะบงจำลือดี ๆ ที่ร่มกัน ได้สรวลลือดีไว้ที่นี้ก็จะบกรร

ตื่นแต่เช้าแบกเป้ออกจากบ้าน
แบกบ้านสวนเข้าท้องแก่ก็ไปหนึ่ง
เห็นทางเข้าน้ำตลิ่งถึงก็ทรมาน
หนึ่งเข้ามาทรมานก็ใกล้สุดตลิ่ง
หัวมันไปมือแรกแสนอวดย
ต้องนิกรศกรมเดินเข้ามา
โอบ... อีกแล้วเข้าบ้านอวดย
ขึ้นท่ามาก่อนนกสวชี่
กินข้าวสโรว์ขึ้นก็ขึ้นเข้าบ้าน
ได้อ้อมน้ำทำใจทรมาน
สลดทรมานก็เที่ยงค่ำนั้น
ออกจากสวนนี้... อย่างทรมาน

นั่งรอนานตูดและยังไม่ถึง
เมื่อไรถึงสนทนากับที่รอคอย
ใจสลายแต่ทางเข้ายังไม่ถึง
แสงน้ำที่แอบขอบตึก... ขนพองทาง
ต่อหน้าต่อตาเข้าสวนก็ทรมาน
แต่เมื่อมองที่สวนว่าดูก็ทรมาน
อ้อ! วัดทรมานทรมานใจถึงรัก
นั้นน่ะก็ทรมานทรมาน
ที่รักก็ไปอยู่... ที่สลายสลด
เวลายุทสมก่อนได้ทรมานเป็นอัน
คำสั้นๆ ทรมานใจทรมาน
เพียง... ทรมานแต่ชื่อ I LOVE YOU.

ยี่สิบเจ็ดสิบ ห้าสิบแล้ว
 ทั่วหน้ากัน คุณครูท้อมีเพียง กั้น
 ดึงมือซ้ายขวา ผิดพลาด
 ไขว่คว้าหา รอยมือ รอยเท้า
 มีลูกกตัญญูทั้งไปทั่วผืนดิน
 ทั่วถิ่นทั่วเมืองกับป่าเขาลำเนา
 ทั่วสวนทั่วไร่กับทุ่งนา
 ทั่วถิ่นทั่วเมืองกับป่าเขาลำเนา

คงไม่แปลก ต่อมาพออยู่พอเย็น
ไปสักพักก็มาดั่งมาดั่ง ก็ไปมา
ไปแล้วมันก็มีอันที่มันมี
ไปดี มันก็มีอันที่มันมี
ทั้งนี้ทั้งนั้น มันก็มีอันที่มันมี
มันก็มีอันที่มันมี
มันก็มีอันที่มันมี
มันก็มีอันที่มันมี
มันก็มีอันที่มันมี
มันก็มีอันที่มันมี

รู้มากว่าโรงเรียนมีค่ายิวกษ์

พจนานุกรมพจนานุกรมที่ระมา
มาถึงตำบลแสนดีให้ได้สมนา
ดกตีสี่แล้วก็มีเขา Wi-Fi
ดูนกเพลินเราสองเดิน 2 กิโลเมตร
เดินเข้าไปสู่วัดพระบาทนพเมืองแสน
อาหารดีที่มีเครื่องปรุงใหม่
ดูดาวเด่นสี่สิบแห่งมาคืนกัน
หากมีสิ่งสวยงามแสนน่ารัก
ให้ดูตามรู้ตามคำขวัญที่เก่าแก่
หากมีสิ่งดีให้เราได้ดู
สักวันมันจะกลับมามีค่า

วัดพระบาทนพเมืองแสน

ดกตีสี่แล้วก็มีเขา Wi-Fi
ดูนกเพลินเราสองเดิน 2 กิโลเมตร
เดินเข้าไปสู่วัดพระบาทนพเมืองแสน
อาหารดีที่มีเครื่องปรุงใหม่
ดูดาวเด่นสี่สิบแห่งมาคืนกัน
หากมีสิ่งสวยงามแสนน่ารัก
ให้ดูตามรู้ตามคำขวัญที่เก่าแก่
หากมีสิ่งดีให้เราได้ดู
สักวันมันจะกลับมามีค่า

รู้มากโกรธจะกิน สีสายกิน

พกรธาเลขของนายก็จะมา

มาถึงกับ... ^{งง} ...

อากาศดีแต่ก็มี ทั่ว Wi-Fi

อุณหภูมิล้น/อากาศร้อน/ถ้ามี A ก็โอ

เดินทั่ว/ไปซื้อของ/บ้านหน้า/อันไหน

... ^{งง} ...

อุณหภูมิล้น/รับลม/ลมเย็น/อันไหน

พกรธา... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...

อีกไม่นานเราจะได้กลับสู่สภาวะ

ได้อรรถาธิบายของตัวนั้นไป

สากคายา... ^{งง} ...

อ้อ! ... ^{งง} ...

แต่สากคายา... ^{งง} ...

เดินหนึ่ง/อากาศร้อน/ถ้ามี A ก็โอ

ถ้าจะ... ^{งง} ...

อ้อ! ... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...

รู้มาก... ^{งง} ...